

Дамян Дамянов

Празник на поезията

Ще си умра с отворени очи...
Затуй ли пропилях живот до тука –
да видя как събратът ми клечи
и рови за коматче хляб в боклука

Затуй ли минах своя път нелек?
За да съзра как някой сгромолясва
най-светлата мечта от памтивек
за свобода, за равенство и братство?

Ни равенство, ни братство... И какво?
Затуй пък – свобода?... Но дращи суха
като огризка тя от пиршество,
в което други пълнят си търбуха.

Един от глад умира, друг преял,
с кола на принц край него профучава...
Не в кофата, бедняко прегладнял,
в душата ми бръкни – за идеал!
Знай, по-спокоен ще умра тогава.

28. IX. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8569>]